

EL TESTAMENT, L'ILDEFONS I EL GAT

Sonen dos cops a la porta, entra la Sònia.

–Laura! Està aquí el senyor Ildefons...

–Ah!.....tenia hora?

–No.

–Com sempre.

–Sí. Escolta, no vull dir-li que no hi ets, prefereixo saltar per la finestra, l'última vegada...

–Mmmmm....val Sònia, digues-li que passi.

– Uf!, gràcies.

Al cap de poc s'obre la porta. Entra el client. Com era habitual, semblava, segons la Sònia, un fugat d'un gulag soviètic al que li han posat un vestit i una mascareta, recuperats d'un contenidor.

–Hola Laura.

–Hola senyor Ildefons.....vostè dirà.....

–Així que per fi tenim el tema del testament de la meva mare arreglat?

–Sí, exacte, tal com li vaig dir per telèfon.

–Ja puc fer-me càrrec de les cases i el gat?

–Ah!.....es que.....sap?, per executar el testament, es tradició, dintre de la justícia, que la seva mare primer estigui morta.....